

զսա միայն ցուցանեն քրիստոնեայ ուխտաւորաց, թէ եւ կարի մեծատոհմ եւ ազնուական իցէ, թէ՛ է դերեզման Մարգարէին Դաւթի։ Յարեւմուտս կոյս յանկեան հարաւոյ՝ է քարեայ սանդուխքն, յորոյ վերայ կառուցեալ է գմբեթ՝ ի վերայ մարմարիոն սեանց, տառի իջանէ՝ ի ներքին եկեղեցին, կանգնեալ գարձեալ՝ ի վերայ սեանց՝ ի չափ վերնոյն՝ յերկայն և ի լայն, անկարելի և աններելի է մտանել աստ առն քրիստոնէի։ մի մասն եկեղեցւոյն յարեւելից կուտէ բաժանեալ է երկաթի վանդակաւ, և այն եւս անջրպետեալ միջնորմով, հարաւային մասն ծառայէ՝ ի տեղի մղկթի, ուր է Մէհրապ նոցին։ եւ ի միջնադրանէ մտանէ՝ ի սենեակն հիւսիսային, յատակեալ մաքուր մարմարիոն սալիւ, եւ յեց հիւսիսային յորմն ցուցանեն զդերեզման Մարգարէին Դաւթի, շինեալ ի ձեւ շիրմի եւ ծածկեալ մաքուր կտաւօք, յորոյ վերայ գրեալ է Արաքացի խոշոր տառիւք մաղթանս ինչ առ Դաւիթ, ուր պահին եւ դրոշակք իւրեանց, յորմն արեւելեան ցուցանեն զգուռն այրին աղխեալ եւ ի յետուստ կողմանէ հիւսեալ քարամբք։ ուստի իջանէ՝ ի բուն այրն, ուր ամբողջեալ են մարմինք Դաւթի և Սողոմոնի, սակայն աստ այլազգիք անգամ խորշին մտանել, թող թէ քրիստոնէից, և է փակեալ։ Ահա այս է այժմեան ձեւ եկեղեցւոյն, զոր այժմ նորոգեն այլազգիք։ Իսկ պատմիչն մեր բաց յեկեղեցեացս զոր գրեցաք, յաւելլաւ զայլս, ուր առնէ։ « Եւ Ս. Սիոնի բնդ աջմէ խորանն Պիղատոսի, որ Կապադոքս անուանի։ և վէմն յորոյ վերայ կայր Փրկիչն առաջի Պիղատոսի, յոր ռախց տեղն երեւի ցարդ եւս։ և աւագանն ներքոյ նորին, ուր զաշակերտացն լուաց զոտոն »։ Խորանն, վէմն, աւագանն, զորոց գրէ պատմագիրն, չերեւին աստ ի տեղով ուրեք։ այլ միայն կուտակեալ տունք Մահմետականաց։ « Եւ յայնմ տեղով ուր զՍ. Կոստին դադաղն կալաւ Հրեայն արտաքոյ քաղաքին չտալ թաղել, գմբեթ կապեալ ի չորից սեանց։ եւ սեանցն պղնձի խաչ զգեցուցեալ, որ են մարմարիոնք »։ Պատմ. Աղթանէից. Գիրք Բ. Երեւ. 421—22. Տիպ Փարիզու։ Սոյն տեղի և գմբեթն եւս անյայտ լեալ։ մի միայն բեկորք երկուց մարմարիոն սեանց, աւանդութեամբ տեսանի յանկինս արտաքոյ Ս. Փրկիչի